

STAROČESKÉ NÁPOJE A STOLOVÁNÍ

medovina

stč. *med, medovka, sladuška*

pivo

z psl. slovesa *piti* pomocí sufixu *-vo* = „pití, nápoj“

Smil Flaška, z konce 14. století: „*kde škop, tu pivo; kde zvonie, tu kostel; kde oběd, tu milá; kde večere, tu jiná*“

Dalimilova kronika, na poč. 14. století: „*nerad by jí škopa piva rozvrátil*“

pivo „*staré, mladé, prostřední, lehké, husté, tenké, nevykysalé, řídké*“

pivo pálené – kořalka z piva

Odvozeniny:

pivko ve stč. s pejorativním významem, Jan Rokycana: „*pivko nějakové řídké*

pivnicě, u Husa: „*nenie lepšie silnice než z kuchyně do pivnice*“;

„*radějiše běžíme do pivnicě než do kaplicě*“;

Odvozená vlastní jména:

Pivolůšček (z *pivo* a *lúskati*), *Pivonůška* (z *pivo* a *nositi*)

Zlámalpivo, Pišpiivo/-a, duspivo/ duspiva/ ojed. pivodus

víno

buď přímo z latinského *vinum* nebo z německého *wein*

stč. *rév, révie* pochází z německého *rebe*

sídla Vinná, Vinary, Vinaře, Vinařice, pražské Vinohrady = Viničné hory

vinobeř, vinobercě (osoba)

vinné jahody nebo *jahůdky*;

lisicě

přísluví u Štítného: „*sahaje vína rozliš piva*“

víno žžené – pálenka z vína

malvaz

stč. *malvazí* - z Řecka, z města Malvasia na Peloponesu,

další druhy: „*vína těžká, totižto malvazie, romanie, rivola*“

Jan Neruda: „*Pivečko je jako malvaz.*“